

Vrijwilligers bestuiven de toekomst

Dankwoord

De lente maakt zich op en doet dra haar intrede. Je voelt, proeft, ruikt, hoort en ziet de beweging buiten, de krokussen laten hun fleurige kleuren zien. De rupsen eten hun buikje vol: straks vliegen ze in alle glorie uit, en fladderen dan hier en daar rond om zorg te dragen voor de natuur.

Lente, zomer, herfst of winter; ook de vrijwilliger is voortdurend in de weer. Gaat zo op in wat hij of zij doet dat het je bijna ontgaat welke ontwikkeling je doormaakt door te vrijwilligen: nieuwe inzichten opdoen, ervaringen verrijken, anderen leren kennen, en jezelf versterken.

Je ziet het misschien niet, maar het gebeurt wel. Als een rups die zich ontpopt tot heuse vlinder. Het gebeurt, zonder dat je het beseft. In die groei zit de kracht van het vrijwilliger zijn.

Vrijwilliger, je geeft het beste van jezelf. Op je eigen tempo. In de activiteit die je het best ligt. De ene vlinder bestuift bloemen, de andere produceert zijdedraad. De ene vrijwilliger engageert zich voor vluchtelingen, de andere verdiept zich in cultuur. Of helpt bij huistaakbegeleiding, laat een molen draaien, inventariseert archieven, organiseert een wandeling.

Elke vrijwilliger telt, en wie anders zou beweren, dwaalt. De vrijwilliger was de afgelopen maanden het bakken van vertrouwen, degene waarop iedereen wist en weet dat je kan rekenen. De mensen met een nood, de organisatie om haar doel te bereiken, zelfs de overheid.

Je doet dat niet voor de aandacht, maar uit overtuiging. Een wereld zonder vrijwilligers is als een natuur zonder vlinders: dat biedt geen duurzame overlevingskans. Daarom dit dankwoord. We

moeten die inzet koesteren en naar waarde schatten.

Net als elke vlinder heeft iedere vrijwilliger z'n talent. Het is de verantwoordelijkheid van iedereen ervoor te zorgen dat de diversiteit in het vrijwilligerswerk blijft bestaan. Dat je als vrijwilliger op de bloem landt die jou het beste past, de nectar proeft die jij nodig hebt.

Met een nederig en gemeend respect voor de vrijwillige, elke vrijwilliger.

Vlinders zijn er in zoveel maten en gewichten. Je ziet er met sobere kleuren, er zijn er die zo fel zijn dat ze je bijna verblinden, anderen hebben een kunstzinnige tekening op de vleugels of net niet. De ene fladdert voortdurend en zoekt wijde omgevingen op, die met kleinere vleugels blijft in de buurt.

Vlinders, net zoals vrijwilligers brengen leven met zich. Ze houden een natuurlijk ecosysteem in evenwicht, houden het in stand, verbeteren het. Zien we een vlinder, zijn we gecharmeerd, en in feite is dat niet anders voor vrijwilligers. We zien je in actie en voelen ons tevreden: je bent gepassioneerd, overtuigd, je doet gewoon door, ook als de omstandigheden tegen werken.

Vrijwilliger, jij bouwt mee aan het sociaal kapitaal van de samenleving, zorgt ervoor dat het systeem draait en blijft draaien. Gisteren, vandaag en morgen omdat je van aanpakken weet, jezelf soms wegcijfert omdat je een missie hebt.

Je mort niet en blijft doorgaan, alle seizoenen van het jaar. Zonder de vrijwilliger, is het leven grauw en saai. Staat het leven stil. Waar anderen klagen en zagen, schiet jij in actie.

Dankzij jou blijven we aan de toekomst bouwen. Zelfs in tijden van een pandemie bleef je doorgaan, al zagen we soms je aarzeling: kan het of kan het niet? Moeten we onze plannen weer opbergen? En wat doe ik dan met die vrijwillige energie die kriebelt en je vooruit stuwt?

Eva Hambach